

สรุปองค์ความรู้

ที่ได้จากกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ “ชุมชนคนควบคุม” เรื่อง การเก็บตัวอย่างน้ำสำหรับการประเมินภาระอินทรีย์ (BOD Loading)

ในการประเมินค่าความสกปรกที่ปล่อยลงสู่แหล่งน้ำหรือการออกแบบระบบบำบัดน้ำเสียมักจะนำค่าภาระอินทรีย์ (BOD Loading) ไปใช้ เพราะจะแสดงให้เห็นถึงปริมาณของน้ำเสียที่เข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียหรือลงสู่แหล่งน้ำ สำหรับการคำนวณค่า BOD Loading จะต้องทำการเก็บตัวอย่างน้ำเพื่อวิเคราะห์หาค่า BOD และสำรวจปริมาณน้ำเสีย แล้วนำข้อมูลทั้งหมดมาคำนวณหาค่า BOD Loading

วิธีการเก็บตัวอย่างน้ำเพื่อวิเคราะห์หาค่า ภาระอินทรีย์ (BOD Loading) จะดำเนินการควบคู่ไปกับการวัดปริมาณน้ำเสียหรือการวัดอัตราการไหลของน้ำ โดยจะใช้วิธีการเก็บตัวอย่างน้ำแบบตัวอย่างรวม (Composite Samples) เนื่องจากต้องการทราบค่า BOD เฉลี่ย ซึ่งเป็นวิธีที่ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายได้มาก ในการวิเคราะห์ทั่วไปใช้ตัวอย่างรวมในช่วงเวลา ๒๔ ชั่วโมง แต่ หากต้องการผลเฉพาะการเปลี่ยนแปลงคุณภาพน้ำทิ้ง จะเก็บตัวอย่างรวมที่เป็นตัวแทนของตัวอย่างในช่วงที่มีการปล่อยน้ำทิ้งนั้น ตัวอย่างรวมที่ได้ถือเป็นตัวอย่างเฉลี่ยภายใต้สภาวะดังกล่าว สำหรับเวลาทำการเก็บตัวอย่างนั้นมีหลายช่วง เช่น เก็บตัวอย่างทุก ๒ ชั่วโมง, ๔ ชั่วโมง, ๘ ชั่วโมง โดยแบ่ง ช่วงเช้า (๐๖.๐๐-๐๘.๐๐ น.) ช่วง กลางวัน (๑๑.๐๐-๑๓.๐๐ น.) ช่วงค่ำ (๑๗.๐๐-๒๑.๐๐ น.) แต่สามารถปรับช่วงเวลาได้ตามสภาพพื้นที่ หรือสภาพทั่วไปของแหล่งที่ต้องการสำรวจ นอกจากนี้การเก็บตัวอย่างแต่ละช่วงเวลาให้รักษาสภาพตัวอย่างโดยการแช่เย็น ก่อนจะนำตัวอย่างมารวม (Composite Samples) เพื่อเป็นตัวแทนของตัวอย่างที่จะวิเคราะห์

วิธีการวัดปริมาณน้ำเสียหรือวัดอัตราการไหลของน้ำในการคำนวณค่าภาระอินทรีย์ คือ

- การวัดอัตราการไหลของน้ำเสียที่ปลายท่อระบายน้ำเสีย จากแหล่งต่างๆ โดยการใช้ถังวัดปริมาตรที่ทราบปริมาตรแน่นอน ไปรองรับน้ำเสียที่ปลายท่อและจับเวลาจนกว่าน้ำจะเต็มถึง หากอัตราการไหลของน้ำไม่สม่ำเสมอควรวัดอย่างน้อย ๓ ครั้ง แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย
- การ วัดอัตราการไหลของน้ำเสียที่ปลายท่อ

ระบายน้ำเสีย โดยการคำนวณจากความเร็วของการไหลในรางน้ำเสีย โดยการใช้การเคลื่อนที่ของลูกปิงปอง เพื่อหาระยะเวลาในการเคลื่อนที่ ซึ่งวิธีการนี้ต้องทราบระยะทางของท่อ และท่อต้องมี รูปร่างที่แน่นอน หากท่อหรือลำรางสามารถเปิดฝาท่อได้ ให้เปิดฝาท่อทั้ง ๒ ด้าน แล้วนำขยะหรือเศษ

ตะกอนที่หมักหมมในลำรางออกก่อน เพื่อให้ลูกปิงปองไหลได้สะดวก และต้องวัดระยะทางของท่อที่ลูกปิงปองเคลื่อนที่เพื่อนำมาคำนวณ

- การวัดอัตราการไหลของน้ำเสีย ด้วยเวียร์ (weir) วิธีการนี้ค่อนข้างยุ่งยาก เนื่องจากมีการใช้เครื่องมือในการสำรวจ แต่มีข้อดี คือ เป็นวิธีที่สามารถวัดอัตราการไหลของน้ำเสียได้โดยตรง แต่ก็มีข้อเสีย คือ ในระหว่างการตรวจวัดอัตราการไหลอาจจะมีน้ำใต้ดินรั่วซึมเข้าสู่ท่อระบายน้ำเสียหรือมีน้ำเสียบางส่วนรั่วซึมจากท่อได้ จึงอาจทำให้เกิดข้อผิดพลาดขึ้นได้ จึงไม่ควรที่จะใช้วิธีนี้เพียงวิธีเดียว แต่ควรใช้หลาย ๆ วิธีประกอบในการตัดสินใจ

ในการวัดปริมาณน้ำเสียและอัตราการไหลของน้ำ ควรมีการสำรวจพื้นที่และข้อมูลพฤติกรรมการใช้น้ำก่อนเพื่อวางแผนการดำเนินงาน และหากเป็นการวัดเพื่อสำรวจน้ำทิ้งจากชุมชน จะทำการสำรวจในวัน พฤหัสบดี และ เสาร์ เพื่อใช้เป็นตัวแทนของวันทำงาน 2 วัน และ วันหยุด 1 วัน หากเป็นโรงงานอุตสาหกรรม ดำเนินการเก็บช่วงเวลาได้ทุกช่วงเวลา เนื่องจากมีกระบวนการผลิตที่ต่อเนื่อง

- หากไม่สามารถวัดอัตราการไหลของน้ำเสียทั้ง ๓ วิธีข้างต้น อาจใช้ข้อมูลปริมาณการใช้น้ำจริง เพื่อหาปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้น เพื่อนำมาคำนวณ แต่วิธีการนี้มีข้อจำกัด คือ ไม่สามารถทราบปริมาณการใช้น้ำที่แท้จริงได้เนื่องจากปริมาณน้ำใช้มาจากหลายแหล่งทั้งน้ำประปา น้ำบาดาล น้ำฝน หรือน้ำที่ผ่านการบำบัดแล้วนำกลับมาใช้ซ้ำ ซึ่งจะทำให้การแปรผลข้อมูลมีความยุ่งยาก

ตัวอย่าง การคำนวณปริมาณน้ำเสีย เพื่อนำมาคำนวณภาระอินทรีย์ (BOD Loading) เช่น ช่วงเช้าวัดอัตราการไหลได้ ๑๐ ลิตรต่อ ๕ วินาที (๒ ลิตรต่อวินาที) เวลาในช่วงเช้า ที่สำรวจเท่ากับ ๒ ชั่วโมง (๐๖.๐๐-๐๘.๐๐ น.) หรือเท่ากับ ๗,๒๐๐ วินาที ฉะนั้นปริมาณน้ำเสียในช่วงเช้า มีค่าเท่ากับ ๗๒๐๐ x ๒ = ๑๔,๔๐๐ ลิตรต่อช่วงเช้า

สำหรับการคำนวณปริมาณน้ำเสียในช่วงเวลาอื่น ๆ ใช้วิธีการเดียวกัน เมื่อได้ปริมาณน้ำเสียทั้ง ๓ ช่วง คือ เช้า กลางวัน และค่ำให้นำมารวมกันเพื่อเป็นตัวแทนของปริมาณน้ำเสียใน ๒๔ ชั่วโมง

การคำนวณหาค่าภาระอินทรีย์ (BOD Loading)

เมื่อได้ ค่า BOD และปริมาณน้ำเสีย แล้วให้นำข้อมูลทั้งหมดมาคำนวณหาค่า ภาระอินทรีย์ (BOD Loading) ดังนี้

$$\text{BOD Loading} = \text{ค่า BOD} \times \text{ปริมาณน้ำเสีย}$$

ตัวอย่าง ปริมาตรน้ำเสียที่จุด A เท่ากับ ๓๐,๐๐๐ ลิตรต่อวัน ค่า BOD ที่ทำการวิเคราะห์ได้ มีค่าเท่ากับ ๓๐ mg/l เพราะฉะนั้น

$$\begin{aligned} \text{ภาระอินทรีย์ (BOD Loading)} &= 30 \text{ mg/l} \times 30,000 \text{ ลิตรต่อวัน} \\ &= 0.9 \text{ กิโลกรัมต่อวัน} \end{aligned}$$

*****